

نۇقتىت

خەۋنى پياۋىكى پىكە نىناۋى

فيۇدۇر دۆستويۇسكى

نۇقتىت

خەۋنى پياۋىكى پىكە نىناۋى

فيۇدۇر دۇستويىسكى

ومرگىرانى

بەھزاد حەۋىزى

۲۰۲۴

دهزگای چاپ و بلاکردنه‌وهی موکیریانی

● خه‌ونی پیاوئیکی پیکه‌نیناوی (نوڤلیت)

- فیژدۆر دۆستویفسکی
- وه‌رگێرانی بۆ کوردی: به‌هزاد حه‌ویزی
- وه‌رگێرانی بۆ عه‌ره‌بی: نه‌رمین جومعه (عصیر الکتب للنشر و التوزیع)
- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: گۆران پرواندزی
- نرخ: (۳۰۰۰) سی‌هه‌زار دینار
- چاپ: (یه‌که‌م) ۲۰۲۴
- تیراژ: ۵۰۰ دانه
- چاپخانه: هێقی (هه‌ولێر)
- له‌ به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتێبخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۲۶) ی سالی (۲۰۲۴) ی پێدراوه

زنجیره‌ی کتیب (۱۱۴۱)

مالپهر: www.mukiryani.com

ئیمیل: info@mukiryani.com

بەركۆل:

خویندنه وهی دۆستویفیسکی، واته خود- خویندنه وهیه کی قول، سه رسووپهینه ر به جوریک هه موو شتیک رووه و ناخ و دروون و ناوه پۆکدا په لکیشته دهکات و ریده گری، هه رچه نده ئەو رهگهز و دیاردانه له رووکار و رواله تدا روون و رۆشنن. ئەو رووکردنه نیو ئیش و ئازار و خۆزگه و خه مه کانی ئاده میزد خوئی له دوو دیوی ئامراز و ئامانج ده بیته وه: به خته وه ری و راستی.

ئەو کار و مه به سته ش هه ول و تیکۆشان و قوربانی و خۆنه ویستی پیویسته بو گه یشتن به به هه شتی خوشه ویستی و لیبوردی و ژیا نی راسته قینه.

ئەو هه قیقه ته ی نووسه ریش مه به سته تی له و دیوی کات و شوین دایه بۆیه پیی ره هایه و له گه ل چه مکی ئە به دیه ت ریکدیتته وه به رۆژگاری ئە مرۆشمانه وه.

ب.حه ویزی

۲۰۲۲/۱۱/۱۵

خەونی پیاویکی پیکە نیناوی

من پیاویکی پیکە نیناویم.. ئیستا کەش بە شیت ناوزەدم دەکەن، دوور نییە ئەو وەسفەش بۆ من شیواو بیت، بەو مەرجهی ئەگەر بی و چیتەر بە پیکە نیناویم دانەنین هەر وەک چۆن پیشتر ئەو ناوەیان لی نابووم، بەلام من لەمەودوا لییان توورە نابم، هەرچەندە قەشمەریم پێدەکەن، بەلام هەر هەموویان بۆ من دلنەرم و چاکن، بگرە ئەوکاتە ی ئاواش دەکەن زیدە دلنەرمترن، جا ئەگەر هیندە دلتنەنگ نەبوا یەم ئەوە منیش سەیرم دەکردن و لەگەلیانا پێدەکەنیم- هەلبەت بە خۆم نا- بەلکو بۆ ئەو هی دلیان خۆش بکەم، من زۆر زۆر خەمبار و دلتنەنگم لەبەر ئەو هی دەیانبینم هەقیقەت فەرامۆش دەکەن، کەچی من پێی دەزانم، چەندە ئەستەمە بۆ یەکیک بەتەنیا بە هەقیقەت بزانی، ئەستەمە ئەوان لەمە گەیشتبەن. نەخیر. تینەگەیشتن..

لەمەوبەر کە پیکە نیناوی بە دیار دەکەوتم، زۆر ئازارم دەچەشت، لەبەرچی دەلیم بە دیار دەکەوتم، خۆ پیکە نیناوی

بووم، ئاخر هه‌میشه پێکه‌نیناوی بووم، چاک ده‌زانم، ره‌نگه هه‌ر له مندالیه‌وه وا بووبم، دووریش نییه هه‌ر له‌ته‌مه‌نی هه‌فت سالییه‌وه به‌مه‌م زانیی، پاشان چوومه دواناوه‌ندی، ئینجا زانکۆ، جا چه‌نده زیاتر خویندبام هینده‌ش یه‌قین بووم له‌وه‌ی من پێکه‌نیناویم، ته‌نانه‌ت وه‌کو بلی هه‌موو خویندنی زانکۆم بۆ ئه‌وه بوو که بۆم به‌سه‌لمیئێ و قه‌ناعه‌تم پینینی - به‌قه‌د قوولبوونه‌وه‌م له‌ زانسته‌کان - که من که‌سیکی پێکه‌نیناویم، جا چ له‌ رووی زانسته‌ یا ژیان.

سال به‌ دوای سال گومانم نه‌ده‌ما که من له‌ گه‌شت بواریکدا روخساریکی پێکه‌نیناویم هه‌یه، له‌ هه‌موو شوینیکدا هه‌مووان پیم پێ ده‌که‌نین یا هه‌موانم به‌ پێکه‌نین دینا، به‌لام که‌سیک نه‌بوو تیبگات که ئه‌گه‌ر بیتوو یه‌کیک له‌سه‌ر ئه‌م زه‌وییه هه‌بیت درک به‌وه بکات که من چه‌نده مایه‌ی پێکه‌نین و پێکه‌نیناویم ئه‌وه به‌ سانایی ئه‌و که‌سه منم.

کاتیکی ئه‌وان ئه‌و راستییه فه‌رامۆش ده‌که‌ن من زۆر خه‌مین و دلته‌نگ ده‌بم، ره‌نگه لی‌رده‌دا منیش هه‌له‌ و خه‌تابار بم، من هه‌میشه سه‌ر به‌رز و ده‌روون پاک و به‌ شکۆ بووم به‌ جو‌ریک ئه‌مه هه‌میشه وه‌ک به‌ره‌سته‌یک وابوو به‌ شیوه‌یه‌ک بۆ که‌س دانی پیا نه‌نیم، ئه‌م خه‌سه‌له‌ته‌ش له‌گه‌لمه‌ نه‌شونمای کرد، جا ئه‌گه‌ر هاتوو روژیک له‌ روژان ناچار بيم له‌به‌رده‌م که‌سیک دانی پیا بنیم که من پێکه‌نیناویم ئه‌وه ناگاته

ئىوارەكەى و كە لەسەرم بە گولەى دەمانچەيەك دەپژينم، لە
هەرزەكارىما چەندم ئازار لەو رووہوہ چەشت، كە نەتوانم
بەرگەى ئەوہ بگرم و لەبەردەم ھاوړپيانم دانى پيا بنيم، كە
من پيگەنيناويم، وەلى لە گەنجىما - ھەرچەندە سال بە سال
بەو چۆنەتييە سەيرو سەمەرەيەم دەزانى - ئيتەر لەبەر ھۆيەك
لە ھۆيەكان زيڤە ھيمنتەر و ئاسوودەتر بووم.

گشت ئەمانەش لەپاي ئەوہبوو بەتەواوہتى بە ھەقيقەتى
ئەو ھالەتەى خۆم نەدەزانى، رەنگە ئەمەش لەبەرئەو
نائوميدىيە بيسنوورە بى، كە بە ھۆى ھالەتيكى ترى لە من
بەھيژتر بەسەرما زال ببوو، ھالەتيك تيايا بە شيوہيەكى
زۆر نەگۆر و پتەو بروام بەوہ ھينا، كە ھيچ شتيك نيبە لەو
ژيانەدا "مايەى بايەخ پيدان بى".

جاران شتەكە تەنيا گومان بوو، وەلى پاشان بەتەواوہتى
بروام كرد و لە ناکاويش يەقين بووم لەوہى ئەو راستىيە
ھيچ گومانىك ھەلناگرى، لەھيكراش وام ھەست كرد، كە
مەبەست ليرەدا من نيم ئيتەر ئەو جىھانەش ھەبى يا نەبى.

بەو جۆرە بە ھەموو ھيژوتوانامەوہ ھەستم بەوہ دەكرد
كە(ھيچ شتيك لە ئانوساتى بوونما بوونى نيبە)سەرەتا وام
زەن دەكرد كۆمەلە شتيك پيشتەر ھەبوون، ئينجا دركم بەوہ
كرد، پيشتريش ھيچ شتيك بوونى نەبووہ و نيبە، وەلى لەبەر

هۆیه‌ک له هۆیه‌کان ئه‌و هه‌بوونه‌م زهن ده‌کرد، ئیتر ورده
ورده‌ش یه‌قین بووم که هیچ شتی‌ک، هه‌رگیز نابیت.
ئیترا له‌ناکاوا وام لی‌هات نه‌ک هه‌ر له خه‌لک تووپه
نه‌ده‌بووم، بگه‌ به‌ه‌بوونیشیانم نه‌ده‌زانی.

ئه‌مه‌ش له هه‌ندی ورده‌کاریی رۆژانه‌دا ره‌نگی دایه‌وه: بۆ
نموونه کاتی من به‌ریگادا ده‌رۆم به‌ر خه‌لک ده‌که‌وم، ئه‌مه‌ش
له‌به‌ر ئه‌وه نییه، که له بیرکردنه‌وه‌یا رۆده‌چم: بیر له چی
بکه‌مه‌وه، ئه‌وکاته بیرم له هیچ شتی‌ک نه‌ده‌کرده‌وه"
له‌به‌رچاوما شته‌کان هه‌ره‌مه‌مووی وه‌ک یه‌ک وابوون، هه‌موو
شتیکم فه‌رامۆش کردبوو و بیرم له وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌ر
پرسیاریک نه‌ده‌کرده‌وه، داخوا چ پرسیاریک هه‌یه به‌لامه‌وه
گرنگ بی و سه‌رقالم بکات؟ (بایه‌خم به‌هه‌ر شتی‌ک
نه‌ده‌دا) هه‌ر بۆیه‌ش پرسیاره‌کان دوور دوور په‌رته‌وازه و
په‌رشوبلاو بوونه‌وه.

ئیترا به‌وجۆره بۆ له‌مه‌ودوا به‌رچاوم روون بۆوه، درکم
به‌هه‌قیقه‌ت کرد، له تشرینی دووه‌می رابردوو، کتومت له
سیی ئه‌و مانگه‌دا، ئیترا له‌وساوه ئه‌و ئانوساتانه‌م له یادگه‌ما
هه‌لکۆلی، ئه‌سته‌میشه له یاد بکری.

ئه‌مه له شه‌ویکی ئه‌نگوسته‌چاو روویدا، تاریکترین
شه‌وانی ژیانم، کاتژمیر یازده‌ی شه‌وبوو ده‌گه‌رامه‌وه ماله‌وه،
ئه‌وسا شتی‌ک به‌هه‌ر داها، وه‌ک بیرم بی، مه‌حال بوو

تاریکیه کی ئاوی بهرچاوم بوونی هه بی گهر له رووی
فیزیکیشه وه بی.

ئه و رۆژه باران لئی نه کرده وه، بارانیک زۆر سارد و
خه مۆکبار، به لکه زۆر واده دار و دوژمندار، ئه وه م چاک له
بیره، ئیتر له ناکاوا کات یازدهی شه و بارانه که وه ستا، ئینجا
شیی خاکه که زیاتر وتوندتر له سه رمای ته زیوی باران
هه واکه ی ساردتر کرد، له سه ر شه قام و کۆلانه کانیش تاچاو
بر بکا هالاوگه لی بهرچاو ده که وت.

ئه وسا به بهر زه نیم داها ت به کوژانده نه وه ی هه موو
گلۆپه گازییه کان دلخۆشییه ک دیته کایه وه، ئاخ
رۆشناییه که یان خه مۆکی زیاتر ده که ن، ئه و رۆژه نانی
نیوه رۆم نه خوار دبوو، ده مه و ئیواره که یش سه ردانی
ئه ندازیاریک و کچه هاوه له که یم کرد، ئه و ئیواره یه کړوکپ،
بیده نگ به جوړیک دیار بوو لیم وه رس ببوون.

قسه و گفتاریان سه رنجراکیش بوو، به گوپ و تینه وه
ده دوان، وه لی تینیکی ناسروشتی، بایه خیان به ته وه ری
گفتوگو که یان نه ده دا، ئه مه ش دنه ی دام تا له هیکرا
بلیم به ریزان، له راستیدا ئیوه بایه خ به شته کان ناده ن لیم
تووپه نه بوون، به لام به گالته وه پیکه نین، رهنکه له به ره وه
بی من به بی گله یی و سه رزه نشت ئه مه م وتبی و به بی

گریوگۆل مەبەستم هیچ شتیک نەبووبی، بۆیە خۆشنوود بوون.

کاتیک بە ریگاوه بیرم لە گلۆپه گازییهکان کردەوه سەیری ئاسمانم کرد، زۆر تاریکو نووتەک بوو، زۆر ئەستەم بوو درزی نیوان هەورەکان جیاکەیتەوه، لەو مابەینەشیان پەلەلی تاری رەش، قوول بەدیدهکرا، لە یەکیک لەو پەلانیەکانماندا تەستێرەیهکی بچووکی ببینم، دلم خۆش بوو، لێی رامام، ئەستێرەکه بیریۆکهیهکی لا چەکەرە کردم:

ئەو شەوه بیریاری خۆکوشتنم دا، بەر لە دوو مانگ رژد بووم لەسەر خۆکوشتن، سەرباری نەداریشم دەمانچەیهکی نایابم کړی، هەمان رۆژ شانەیهکەیشم پڕ گولە کرد، ئینجا دوو مانگ رەت بوو دەمانچەکەش هەر لە چەکمهجەکه خەوتبوو، جا هیندە بیخەم بووم دواچار بە ئومیدی یەک خۆولهک بووم تیا یا هەست بەوه بکەم که شتیک هەیه شایانی بایەخدان بی، لەبەرچی؟ نازانم، ئیتر بەو جۆره لە مەیانێ ئەو دوو مانگەدا هەموو رۆژیک دەگەرەمەوه مالم، بیرم لە خۆ کوشتن دەکردهوه و چاوه‌پروانی ساتیکی گونجاو بووم.

ئێستاش ئەو ئەستێرەیه بیریۆکهیهکم پێدەبەخشیت، ئەوهی مەبەستمە "خودی" ئەو شەوه جێیه جێی بکەم، ئەو لەبەرچی ئەو ئەستێرەیه ئەو بیریۆکهیهی پێدام—ئەمەیان نازانم! ئەو

کاتهی سهیری ئاسمانم دهکرد، کيژولهيهک سهرقۆلی گرتم، ريگا چۆل و هۆل، تهنيا له دوورهوه را گاليسکه وانیک له جيوه خه و دهيبردهوه، منداله که ههشت سال دهبوو، دهسپړيکی له سهه به ستابوو، تهنيا به جلی ئاسایی بی پالتو سهه رتاپایشی تهه ربوو، پيلاوه کون کونه تهه ربوو کهی سهه رنجی راکيشام بهه جوړيک هيشتا که له ههزم کال نه بوتهوه.

تاويک نيگام به سهه پيی ناو پيلاوه کانی لهنگه ری گرت، کچۆله که هيشتا سهه رقۆله کهی گرتبووم و داواي دهکرد فريای بکهوم، نه دهه گریا، هينده تهنگه تاویش بوو چه نه وشه يه کی له قورگا قه تيس ببوو، له بهه سهه رما و ههلهه رزینی دیار بوو له شتيک تر ساوه، ئینجا نا ئومید قیژاندى "دایکم، دایکی خو شه ويستم" رووم تیکرد و ههچم نهوت، بهه ردهوام بووم، بهه دوامدا رایکرد، رایته کاند، دهنگی بهه رز بووه چه شنی منداله تو قیوو بيده ره تانه کان، من بهه جو ره دهنگانه بهه له دم و ده زمانم، ههه رچه نهه ئه وای نهوت، له رویشتن بهه لام من مه زندهم دهکرد دایکی له شوینیک له سهه ره مه رگایه یا شتيکی مه تر سیداری بهه سهه رداها تووه و دهيه وي که سيک بهه هانا يه وه بهه چیت، که سيک یار مه تی بدات، بهه لام من له گه لیا نهه چووم، بهه لکه ده بوو وازی لی بینم، بهه له هه ر شتيک پیم وت له پویس بهه ره ی، بهه لام ئه و بهه په له دهسته بهه کۆله کانی

جووت کرد و پارایه وه، ئینجا به تهنیشتما ریئی کرد، منیش پیم به زهویه که داکوتا و ههنگاوم نا، ئه ویش به سه رما قیژاندی "گه ورهم!.. به ریژم" هه مانکات و له ناکاو وهک تیر جاده که ی بری بو ئه و بهر بو لای که سیکی تر له شوسته که ی به رامبه ر.

گه رامه وه نهۆمی پینجه م شوقه یه کی راخراوی ئاماده، ژووره که م هه ژارانو بچو وکه، بی په نجه ره، ته نیا یه ک کلاورۆژنه ی بچو وکی تیا یه، دیوه خانه یه ک و میژیک به چه ند کتیپیکه وه، دوو کورسی نابووت و بی ره زا، به لام له ته رزی قۆلتیر.

دانیشتم، چرا که م داگیرساند و که وتمه بیر کردنه وه، له ژووره که ی به رامبه رم هه راوهۆریا بوو، ئاخو سی رۆژ بوو دهنگه دهنگ دههات، له وی کاپتینیکی خانه نشین ده ژیا، ئه مجاره یان شهش که سی خویری سه ریان لیداو قۆدکایان خوارده وه و به کاغه زی کۆن یاری "فیرعه ون" یان ده کرد، شه وی رابردوو به یه ک هه لساخان، ئاگام لیبوو دوانیان ده میک بوو پرچی یه کتریان راده کیشا، ژنه که ی ده یویست شکاتیان لی بکات، به لام نه یده ویرا، چونکه زۆر له کاپتنه که ده ترسا.

جگه له ئیمه ئافره تیکی کورته بالای له رولاوازیش له وه نهۆمه بوو، بیوه ژنی ئه فسه ریک بوو، له گه ل سی مندالی

رووی لیږه کرد، ئەوانیش هەر زوو نهخۆش کهوتن، له کاپتنه که دهرسان و ههترهشيان لیچووبوو، بۆیه به دريژايی شهو دهلهرزین و هيمای خاچيان دهکيشنا، تهنانهت منداله ههره بچوکه کهش له ترسانا ههجمینی نهبوو.

من دهمزانی ئەو کاپتنه ريیوار و هامشوکه رانی له شهقامی نیفسی رادهگرت بۆ خیرپیکردن و سهدهقه، کهسیش داوای گهراڼه وه بۆ خزمهتکردن یا کارکردنی لی نهدهکرد، بهلام سهیره که له وه دایه (ههر ئەمه شه هوی باسکردنی) ئەو کاپتنه یهک مانگه لیږه دهژی، کهچی من به رامبهری ههستم به هیچ شتیکی ئەوتۆ نهکردوو، ههر له یه کهم دیداریشا یه کترمان ئاوا نه ناسیوه، ئەگه رچی ئەگه ر وانه بوايه رهنگه ئەو پیاوه له یه کهم دیدارمانا ههستی به بیزاری و وه پهسی کرد بوايه، له لایه کی تره وه من گویم نه ده دایه هه راهو ریاکانی ئەوانه ی ئەو دیو دیواره که جا ژماره یان هه رچه ند بیت، چونکه بۆ من وهک یهک و ابوو.

من به دريژايی شهو داده نیشتم، له راستیشدا گویم لی نه ده گرتن یان گویم لییان نه بوو، به لکه ههر له بیریشم کرد بوون، وا راهاتبووم به دريژايی شهو له به ردهم میزه که دانیشم به بی ئەوهی هیچ بکه م، سه بارهت به خویندنه وهش به تهنیا به رۆژ ده مخویندنه وه، تهنیا داده نیشتم و بیرم نه ده کرده وه، هه رچه نده هه نده بیرو پام به میشک داده هات،

به لّام هەر به زوویی ئەوانیشم به ره له دها تا سه به ستانه ببن به هه لم.

ئهو شه وه مؤمه كه به ته واوه تی سووتا، منیش بیدهنگ له سه ر میزه كه دانیشتووم ده مانچه كه یشم ده ره یئاوه و خستومه ته سه ر میزه كه ی به رده مم، هاوزه مان بیریشم هاته وه، كه من له خوّم پرسى "كه واته ئاوا؟ ئینجا وه لّام دایه وه" به لّی "واته خوّم ده كوژم، ده شم زانی من به زوری ئهو شه وه خوّم ده كوژم، به لّام تا كه ی ئاوا پیش ئه وه ی ئه مه ئه نجام بده م له نزیك میزه كه له سه ر كورسیه كه م دانیشم، من نه مده زانی، بیگومانیش بووم له وه ی ئه گه ر ئهو كچۆله یه م هه مان شه و له شه قامه كه نه بینیا ئه وه خوّم ده كوشت، هه رچه نده شته كانی ده ورو به رم به لامه وه گرنگ نه بوون، وه لی من - بو نمونه - هه ستم به ئازار ده كرد.

ئه گه ر كه سێك لی دابام هه ستم به ئیش و ئازار ده كرد، هه روه ها سه باره ت به پرسه ئه خلاقى یا ویژدانیه كانیش هه مان شت: كاتیك شتیكى زۆر خه مگیناوى رووده ات، هه ست به خه میكى قوول ده كه م هه روه ك چۆن كاری من بى گرنگی به دنیاى ده ورو به رم بده م، به ر له كه میك هه ستم به به زه یی كرد: ده متوانی به بى دوودلی یارمه تی ئهو كچۆله یه بده م، ئه ی له به رچی نه مكرد؟ ره نگه به هۆی ئهو بیروكه یه بیته كه ته قیه وه كاتیك كیزۆله كه سه ر قۆلی گرتبووم و

هانای بۆ هیتابووم، بیروکه یه که خۆی له پرسیاریکی ئاوا دهبینتهوه که له ناکاودا دیته پیش چاوم و نه توانم چاره ی بکه م.

پرسیاریکی شاراوه و په نهان، وهلی وروژینه ر، وروژینه ر، له بهرئه وهی به دهره نجامیکی گه یاند، که ده لئ: له بهرئه وهی مکورم له سه ر ئه وهی ئه م شه وه ژیانم کۆتایی پی بینم ئاوا باشته ر بوو ئه و ساتانه زیاتر له پیشتر دنیا فه رامۆش بکه م.

که واته له بهرچی له ناکاو پاشان به رامبه ر به و کچۆله یه هه ستم به به زه یی کرد و پیی سه رقال بووم؟ بیرمه ئازاری دام، زۆریشم سک پی سووتا، به لام ئه مه له گه ل حالئ من و ئه وهی مه به ستمه ریك نایه ته وه.

له راستیدا خۆم بیتوانا ده بینیه وه له ئاست به رجه سته کردنی ئه و هه ستونه سته ی له و ئانوساته دا به سه رما زال ببوو، له گه ل ئه وه شدا هه ستونه ستیک بوون هه رگیز لیم دانه ده بران، کاتیکیش له ژووره که م له به رده م میزه که م دانیشتم ناخ و ده روونم هه لایسا به جوړیک سه له های سال وینه ی نه بووه، ئیتر دادگه ریتی ئه قلیانه یه ک به دوا ی یه ک دینه به ر دیده، منیش ئه قلم سه رپشک کرد:

له بهرئه وهی من ئاده میزادم و (عه ده م-سفر) نیم و هیشتاکه ش نه بوومه ته سفر، که واته من زیندووم، بۆیه ش

ئازار دەچىژم و ھەلدەچم و شەرم لە ھەلە و خەتاکانم دەکەم، چاکە! ئەگەر بىتوو ژيانم کۆتايى پىھينا داخوا شتيك ھەيە پاش دوو سعات بە لامەوہ گرنگ بى، بۆ نمونە پرسى کيژۆلەکە و شەرم ھەرچى لەسەر رووى زەوييە؟ ئەوساکە دەبم بە سفر، سفرىكى رەھا.

ئايا شتيكى مەنتىقيە ئيمانم بەوہ بىت کە من پاش کەمىكى تر بوونم نىيە و سراوہتەوہ، ئەمەش واتە نەبوونى گشت جىھان، ئايا مەنتىقيە ئەو زانينەم چ کارىگەرئىيەكى نەبى بەسەر ھەستکردنم بە بەزەيى بەرامبەر بە کيژۆلەکە و ھەستکردنم بە شەرمەزارىيى لە ئاست ئەو کردەوہيەم کە ناويژدانىيە؟.

کاتىک پىنيەکانم دا بەزەويدا و ھاوارم لەسەر کرد، دلى ئەو کيژۆلە بەستەزمانەم شکاند، ئەو رەفتارە بەدکارىيە چىيە، خالى لە ھەستونەستە مروڤايەتییەکان مەگەر تەنيا بۆ ئەوہ بوو بيسەلمينم، کە من بىرايىبەر ئىدى ھەست بە بەزەيى ناکەم، بگرە بەلگەي ھيژ و تواناشم بىت بۆ ئەنجامدانى کردەوہيەكى خراپ ھەر لەبەرئەوہى من پاش دوو سعاتى دیکە ئەو دنيايە بەجىدئيلم.

داخوا کەس بپوا دەکات ئەمە ھۆکارى ھاوارکردنەکەم بىت؟

ئىتر تارا دەيەک گومانم لەوہ نەبوو.

زۆر بە روونی وام خەيال دەکرد وا ژيان و گەردوون
خۇيان بە من ھەلواسیوھ و گرتووھ، تەنانەت من دەتوانم
بلیم، کە جیھان تەنیا بۆ من رەخساوھ، ھاکە گولە یەکم لە
خۆدا ئیتر جیھانیش بوونی نامینی، لانی کەم بە لای منەوھ،
ئییستاش ناھیلّم کە لە راستیدا شتیکی پاش من بوونی ھەبی،
ھەر ھیندەش مۆمی ھۆشوگۆشم کوژایەوھ ئیتر لە ھەمان
ساتدا ھەرۆک تارمایی، گشت جیھانیش دەھەلمی،
لەبەرئەوھی گشت ئەمانە و مرۆگەلیش تەنیا منن و بەس.

بیرمە من لەسەر میژەکەم خەریک بووم ئەو پرسیارانەم
ھەلگێرپووھەرگێر دەکرد و بەسەردەکردوھ، سەرباری
تەئویلات و پرسیارگەلی تریش.

بۆ نمونە، وادەھاتە پینش چاوم شتیکی زۆر سەیر وەکو
بلیی پینشتر لە رابردوودا من لەسەر مانگ یا مەریخ ژایم،
جا لەویش خەتایەکی ئەوتۆم کردبێ بە رادەیک دزیو و
ناپەسەند بە جوړیک مەزەندەکردنی مەحالی بی، ئیتر
شەرمەزار و خەوشدار مەگەر تەنیا لە خەونە تیکەل و پیکەل
و شپرزەکاندا ببینین.

ئینجا لە ناکاودا لەسەر رووی زەوی بە ھەگبە ی ئەو
ھەستونەست و وینانە ی تاییبەت بە کاروکردهوھم، خۆم
لەسەر ئەو ھەسارەیدا بینیوھ، وەلی من لەبەرھەر ھۆیک
بی نامەوی بگەریمەوھ ئەوی، من لە سەر زەویدا چاویشم

هەر له مانگه، داخوا ئهوسا دهشنى هه‌رچى له‌وى رووده‌دات
فه‌رامۆش بکه‌م؟ ئايا هه‌ست به شه‌رمه‌زارى ده‌که‌م له‌وهى
له‌وى کردوومه‌؟.

کۆمه‌له‌ پرسىارىكى بيه‌هوده و بيسوود، ده‌مانچه‌که
به‌رامبه‌رمه، هه‌لبه‌ته هه‌روهک سوورم له‌سه‌ر خو کوشتم،
به‌لام ئه‌و پرسىارانه ناخ و ده‌روونى داگيرساندووه و رى
مه‌رگيان ليگرتووم به‌ر له‌وهى چاره‌يه‌کيان بو بدۆزمه‌وه
به‌يه‌ک وشه:

ئه‌و کيژۆله‌يه ژيانى رزگار کردم، ئه‌و پرسىارانه‌ش
ده‌مانچه‌که‌يان دوورخسته‌وه.

بيده‌نگى بالى به‌سه‌ر ژووره‌که‌ى کاپتن کيشابوو، له
يارىکردن ببوونه‌وه و خه‌رىک بوو ده‌خه‌وتن، ته‌نيا
چرپه‌وکپه‌ى پچرپچر ده‌هاته گوى يا تاکوتوک جويندان بوو،
جا جيا له‌ روژانى دى له‌ ناکاو خه‌و بردميه‌وه بيئاگا له‌و
ده‌ريابه‌ نقووم بووم.

خه‌ونه‌کان، وه‌ک ده‌لین، شتگه‌لى سه‌يرن، هه‌نديکيان به
ژاوه‌ژاو، روون به‌ هه‌موو ورده‌کارىيه‌کانىانه‌وه وه‌ک
دراوىكى ئاوها نه‌خشىنراوى ده‌ستى دارىژه‌رىک، هه‌نديكى تر
ته‌نيا گه‌شتىكى ده‌ريابيه له‌ مه‌يانى کات و شويندا به‌بى
ئه‌وهى شتىكى تيا بخويندريته‌وه، به‌بيگومان وايپده‌چى
ئه‌وهى دنه‌ى خه‌ونه‌کانمان ده‌دات هه‌زو ئاره‌زووييه‌که به‌بى

ئەقل، دل بەبى مېشك، لەگەل ئەو شدا ئەقلم جاروبار لە خەونەكانما رۆلئىكى ھەرە گەورە دەگىزى، جا شتگەلى ئاوها دەورووژىنى سەيروسەمەرە بەجۆرىك شىناكرىنەوہ و لىكنادرىنەوہ!

بۇ نمونە براىەكم ھەبوو بەر لە پىنچ سال مرد ھەندە جار دەھاتە خەونم، پىكەوہ كارمان دەکرد و كاتىكى خۇشمان بە سەردەبرد، جا ئەو كاتانەش دەمزانى كە مردووہ و نىژراوہ، جا چۆن سەيرم پى نہىت مردووہ، كەچى لە تەكما دانىشتووہ و گفتوگو دەكەين؟

ئاخۇ لەبەرچى ئەقل رى بەمە دەدات و بەبى گرفت رەت دەبى؟

دوآجار با شتىك لە بارەى خەونىكم باس بكەم، ئەو خەونەى ئەمشەوہ بىنيم، خەونەكەى شەوى سى تشرىنى دووہم، ئەو خەلكە گالتەم پىدەكەن و وادەزانن خەونىكەو ھىچىكە نىيە، بەلام با خەونىش بىت يا شتى كە، گرنگ ھەقىقەتى بۇ خستەم روو، جا لەبەرئەوہى من بە ھەقىقەتە رەھاكەم زانى و دركم بەوہکرد كە بەتەنيا ئەمە ھەقىقەتەكەيە ئىتر سوودى چىيە ئەمە خەون بى يا بىدارى، با واشى دابنىين خەونە چ لە رەوشەكە دەگورى، ھىچشى نہمابوو ئەو ژيانەى شاتان پىيەتى بە گولەى دەمانچە

كۆتايى پېيىنم، ھەرچى خەونەكەيشە، خەونەكەى من، ئەو
ژيانىكى نوپى بۇ ھىنام، قەشەنگ، كۆتايى نايە!
گوى بگرن:

نوستم، ھەروەك وتم بەبى ھۆشيارىي-نائاگا، وەلى من
ھىشتا لە ھزروھۆشما ئەقلم بۇ ئەو شتانه دەچى، خۆم
بىنيەو دەمانچە بەدەست روو و دلم نەك سەرم، پىشتەر
دەمويست رووى لە لاي چەپى نيوچەوانم بكم، ئىتر بەو
جۆرە دەمانچەكەم لەسەر سنگم راگرت، چركەيەك دوو
چركە، ئىتر ھەرچى ھەبوو لەبەردەمما دەلەرزى و لار
دەبوو، مۆمەكە، مېزەكە، ديوارەكە، بەپەلەش پلم بە
پەلاپىتكەكەو نا.

جاروبار لە خەونا لە شوپىنىكى بەرز ھەلدەدېرىي يا
يەكك بەر چەقوت دەدات يا لىت دەدات، بەلام تۆ زورجار
ھەست بە ئازار ناكەيت تەنيا ئەگەر ھاتوو شتىك لەسەر
جىگە و نوينا تۆي پىكا.

ئەوسا لە تاو ئازارا رادەبى، ھەر ئەمەش بوو لە
خەونەكەما روويدا، لەگەل تەقەكردنەكەدا ھەستم بە ئازار
نەكرد، بەلام ھەستم كرد سەرتاپام بلەرزەى لىداو، ئىنجا
ھەموو شتىك ھىور بوويەو و تارىكىستانىك قووتى دام،
وەلى نابىنا، لال، وا ئىستاش لەسەر شتىك مەيلە و رەق
لنگەوقوچ راكشام.

هیچ نابینم، ناتوانم بجوولیمه وه، خه لگه که ی دهوروبه ریشم هاوار دهکن، کاپتنیش دینه پاند، خاوهن مالیش شین و رۆروی بوو، ئینجا بیدهنگی بالی کیشا، ئا ئه وه تا له کوته لیکي پته وا هه لیانگرتووم، هه ستم دهکرد به ملاوئه ولا دادیت، له وه راده مام، بۆ یه که م جاریش بوو ئه و بیروکه یه تو قاندمی، من مردووم، به راستی مردووم. گومانم له وه دا نییه...

ناجوولیمه وه، هیچ شتیک نابینم، وه لی هه ست ده که م و بیر ده که مه وه، جا هه ر زوو به زوو ره وشه که هه لگه راوه، به گویره ی خودی یاسای خه ون به سینگیکی فراوانه وه، ئا ئه وه تا وا دهمنیژن، ئینجا ده پۆن، به تاقی ته نیا دهمینمه وه، به بی جووله.

ئه گه ر هاتبایه پیشتر خه یالم کردبا وخۆم له گۆرا نابا وا ده هاته پیش چاوم که په یوه سستییه ک هه یه له نیوان گۆر و هه ستردن به ته نیایی و هه ستردن به سه رما، جا له به ر ئه وه من ئیستا هه ست به سه رما ده که م به تاییه تی له سه ره په نجه کانم، هه ر هینده و چیتر.

من له سه ر پشت راکشابووم سهیره که ش له وه دابوو چاوم له هیچ نه بوو، ئیمانداریش بووم، به بی گومانیش ده بی مردوو چاوی له سه ر هیچ نه بی، چاودیری هیچ نه کات، نازانم چه ندی پیچوو، سعاتیکی یا دووسه رۆژ یا چه ند رۆژیک،

چوون دلۆپه ئاویک، زل له ناکاوا له دیوی ناوهوهی سه‌ری تابووته‌که‌وه دا‌که‌وته سه‌ر چاوی نووقاوی چه‌په‌م، پاش خووله‌کیکیش دلۆپیکی تر ئیتر به‌و جو‌ره تنۆک تنۆک ده‌که‌وتن ئە‌مه‌ش هی‌نده‌ی تر دلۆ ده‌گوشیم و ده‌یی‌شاندم، ئینجا هه‌ستم به‌ ئازاریکی جه‌سته‌یی تیا‌یا کرد:

"بیرم بۆ ئە‌وه چوو، که ئە‌م برینه شوینی گوله‌یه" به‌رده‌وامیش هه‌ر خووله‌کیک تکه‌ی ده‌کرد و یه‌کسه‌ر بۆ سه‌ر چاوه‌ نووقاوه‌که‌م.

ئیترا له‌ناکاوا به‌ هه‌موو هه‌ستمه‌وه قیژاندم، وه‌لی ده‌نگ نه‌بوو، وشکه‌لاتوو به‌بی جووله، ئیترا به‌ده‌م هاوارکردنه‌وه بانگی ئە‌وه‌م ده‌کرد که جله‌وی منی به‌ده‌سته.

شوناسه‌که‌ت هه‌رچییه‌ک بی ئە‌گه‌ر هه‌یت و هه‌رچی وا رووده‌دات، رووبدات، گه‌رچی وه‌ک ئامرازیکی تۆله‌سه‌نده‌نه‌وه له‌ من به‌ هۆی ئە‌و خۆکوشتنه‌نه‌فامانه‌یه، ئیترا روودانی ئە‌مه‌ پیرۆز مه‌که، لای من ته‌نیا گالته‌جارییه، ئە‌و ئە‌شکه‌نجه‌یه‌ی ئیستام هه‌رچه‌نده به‌ سو‌تر بی ناگاته ئە‌و شعووره‌ی رقه‌ه‌لگرتنم ئە‌گه‌ر بۆ ملیۆنه‌ها سالی تریش بی.

به‌ ده‌م ئە‌و قسه‌یه به‌ئاگا هاتم، ئینجا بی‌ده‌نگ بووم، خووله‌کیک بی‌ده‌نگی و دلۆپیکی تر که‌وت، وه‌لی من یه‌قین بووم له‌وه‌ی ها‌که‌ باره‌که‌ گۆرا، وا گۆره‌که‌ش له‌ ناکاوا کرایه‌وه یا هه‌ر وابوو یا سه‌ره‌که‌ی شی بو‌ته‌وه، وه‌لی من

ههستم کرد بوونه وهریک په نهان، نادیار گرتمی و بردمییه
 ئاسمان، ئینجا له پریکدا بینایی بو گه پاندمه وه، به لام
 تاریکاییه که نهنگوسته چاو بوو چون پیشتر ئاوا نه مبینیوو.
 به دوای ئه و بوونه وه ره نه چووم که گرتمی و هر کر و کپ
 کبریای خوم له دهست نه دا، ههست به ترس ناکه م، به مهش
 شادمان بووم، نازانم چه ند هه لفرین و ناشتوانم مه زهنده
 بکه م، هه رچی روویدا وه ک خه ون بوو چون به دوای شوین
 و کات دا ده روات و هه رچی به دیه یاتی ئه قل و دنیا هه یه
 کونبه ده ری ده کات و چ شتیکی ئاواش به ته نیا هزر ناکات.
 بیرمه من له و تاریکستانه دا سه رنجی ئه ستیره یه کم دا و
 به ناچاری لیکم دایه وه:

"ئایا ئه مه ئه ستیره ی سیرۆسه؟"

حه زم نه ده کرد پرسیار له وه ی هه لیگرتووم، بکه م، وه لامی
 دامه وه:

"نه خیر، به لکه خودی ئه و ئه ستیره یه کاتی گه رایته وه بو
 ماله وه له نیو په له هه وره کانه وه بینیت"

من ده مزانی ئه و بوونه وه ره له شیوه ی ئاده میزاده و
 سه یره کهش له وه دایه من ئه و بوونه وه ره م خۆش نه ویست،
 به لکه زورم رک لییوو، من تامه زرۆی -عه ده م- یکی ره ها
 بووم له به ره ئه وهش گوله یه کم نا به دلمه وه، تا خوم له نیو

دهسته‌کانی ئه‌و بوونه‌وه‌ره ببینمه‌وه، که هه‌لبه‌ته مرویی نییه،
وه‌لی "هه‌یه".

به‌په‌له له چاوتروکانیک، سه‌یر وه‌ک خه‌ون، بیرم
کرده‌وه:

"که‌واته له‌و دیوی گۆره‌که ژیانیکی تر هه‌یه!"
به‌لام ئه‌وه‌ی تایبته بوو به من له ناخی خۆمدا
شاراوه‌یه "که‌واته ده‌بوايه سه‌رله‌نوئ هه‌بم- بیرم کرده‌وه-له
ویستی که‌سیک ئه‌وه من به‌زیو و زه‌لیل نیم."
به هاوڕێکه‌م وت "تۆ متمانته هه‌یه که من بانگم کردی،
داوام لیکردی، له‌به‌رئه‌وه من به که‌م تیده‌گه‌ی "وام وت به‌بی
ئه‌وه‌ی بتوانم ئه‌و پرسیاره دلشکینه نه‌که‌م، که تاراوه‌یه‌ک
دانپیانانه و له ناخی د‌ل‌ما مه‌له ده‌کات وه‌ک ده‌رزیه‌کی
ترسنۆکی پیا چه‌قیبیت وابوو.

وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی نه‌دامه‌وه، وه‌لی من له هه‌یکرا
هه‌ستم کرد من به که‌م نازانی و گالته به‌وه‌ی ده‌یکه‌م ناکات
وهاوزه‌مان به‌زه‌بیشی پیم دانایی، هه‌روه‌ها ئه‌و ریچکه‌یه‌مان
ئامانجیکی مه‌به‌سته، نه‌ینی، شاراوه ته‌نیا من ده‌گریته‌وه، د‌ل‌م
تۆقی و بیده‌نگی هاوه‌له‌که‌م قوول، ئازاربه‌خش کونه‌ده‌ری
کردم.

فالایی تاريکوتنۆکی ئاوامان بری چاو ته‌ی نه‌ده‌کرد،
دواچار ئه‌ستیره باوه‌کان، من ده‌شمزانی له هه‌ناوی ئه‌و

فەزايەدا گەلە ئەستىرە ھەن پاش ھەزاران و ملیۆنەھا سال
ئىنجا رووناككيان بە ئىمە دەگات، رەنگە ئەو فەزايانەمان
بېرىئ.

لەو ساتەوہختەى وەحشەتگەرىى دلى ناسورى تۆقيودا
چاوم لە شتيكە، ئىتر لە ناکاودا لەو دۆخدا ھەستونەستىكى
باو كيانم دەخاتە لەرزە و ئىخەى رابردووم دەگرئ:
لە ناکاو خۆرم بىنى! زانيم مەحالە ئەمە خۆرى ئىمە بىت،
ئەو خۆرەى زەوى ئىمەى خستەوہ، يەقينيىش بووم لەوہى
بىشومار لە خۆرەكەى ئىمە جيامان دەكاتەوہ، وەلى من بە
تەواوہتى ھەستم کرد كۆپى خۆرەكەى ئىمەيە،
ھاوشيوہيەتى.

ھەستونەستىكى زۆر خۆش و قەشەنگ بالى بەسەر
رۆحم كيشا و ئەو ھىزە خولقینەرە روشنەى منى بۆ دلم
خستەوہ، گەرايەوہ و سەرلەنوى گيانى تيا بووژاندەوہ،
ھەستم کرد بۆ يەكەم جار پاش ئەوہى خستميانە گۆرەوہ
خوينى ژيان بە دەمارەكانما دەسوورپیتەوہ.
ھاوارم ليکرد:

بەلام ئەگەر ئەوہ ئەو خۆرە بى، ئەگەر بىتوو خۆرىك بى
ھەر وەك خۆرەكەى ئىمە ئەى زەوى كوا؟

هاورپیکەم ئاماژەى بە ئەستىرەيەک کرد لە تاريکاييا دەدرەوشايەو وەک رەنگى سەوزى (زىمپووت)^(*)ى ھاوزەمان مەبەستى ئىمەش ھەر ئەو ئەستىرەيە بوو. من بە دەنگى بەرز وتم:

- ئايا دەشى لە گەردوونا ئەم جۆرە دووپاتکردنەوہیە رووبدات؟ ئايا ئەمە ياساى سروشتە؟ ئەگەر ئەمەش زەوى بى داخوا گەر وەک زەويەکەى ئىمە وایە بەدبەخت، ھەژار و ھەروەک ئەو تاهەتايە گرانبەھا و ئازىزە، ھەروەھا دەتوانى خۆشەويستى رۆلەکانى جۆش بدات، تەنانەت ئەوانەيش کە نکولى ليدەکەن؟.

ھاوزەمان بە ھۆى خۆشەويستىيەکى ستەمبار و توندى ئەو زەوييەى لەسەرى لەدايک بووم و بەجيم ھيشت، ھەلەلەرزيم، ھەمانکات خەيالى ئەو کيژۆلە بەستەزمانەى فەرامۆشم کرد ھيشتا لە بەر چاوما بوو. ياوەرەکەم بە دەنگيکى خەمگينيەوہ وتى: ھەموو شتيک دەبينى.

بەلام ئىمە بە خيړايى لە ھەسارەکە نزىک دەبووينەوہ، بەبەر چاوما قەبارەکەى گەرەتر دەبوو، ئىنجا ئوقيانووس و سنوورى ئوروپاشم بەرچاو کەوت، ئىرەيەکى سەيروپيروژ لە دلما ھەلایسا داخوا چۆن دەکرى ئەو دووپاتکاريە

(*) زىمپووت: جۆرە بەردىکى سەوزکاري روونى جوانى بەنرخە.

رووبات و به چ مه به ستیک، من....خۆشم دهوئ، من ده توانم
 ئەو زه و ییه م خۆش بوئ، که له دواى خۆم به جیم هیشت،
 ئەو زه و ییه ی خۆینمی به سهردا پژاوه، کاتیک گوله یه کم به
 دلمه وه نا و نکولیم له هه موو شتیک کرد و ژیانم کۆتایی
 پیهینا، به لام من هه رگیز له و خۆشه و یستیه سارد نه بوومه وه
 و نه سه ره وتم، ته نانه ت له و شه وه ی لئی دابرام له هه موو
 کاتیک زیاتر زۆر ئازار به خشانه هه ستم به
 خۆشه و یستیه که ی کرد، ئاخۆ له سه ر ئەو زه و ییه نو ییه چ
 ئازاری هه یه؟ له سه ر زه و ییه که مان ته نیا له گه ل ئیش و ئازارا
 ئەو ینداری ده که ین، ته نیا له مه یانی ئەوانه دا، ئەگینا ئیمه
 ناتوانین ئەو ینداری بکه ین، ته نانه ت به ئەو ینیکی تریش
 نازانین، جا له به ره ئه وه یه من ئازارم مه به سته تا بتوانم
 ئەو ینداری بکه م، له و ساته دا چه نده تینوو ی ئەوه م زه و ی
 ماچ بکه م و به فرمیسه که کانم بیشۆمه وه، ئەو زه و ییه ی به
 جیم هیشت و ناشمه وئ، به لکه له وئ نه بی ناتوانم بژیم!"

به لام یا وه ره که م به ته نیا جیی هیشتم، منیش له پریکا -
 وه ک بیئاگایه ک- بینیم له سه ر زه و ییه کی تر وه ستاوم و
 نقوومی تیشکی روون و بیگه ردی خۆر، له روژیکی لیوانلیو
 قه شه نگ، پیم وابوو له سه ر خاکی دوورگه یه ک وه ستابووم
 له و دوورگانه ی به ناوی ئەرخه بیلی گریکن یا له سه ر که ناری

ئەو زەۋىيەى بەسەر ئەرخبىل دەپروانى، ھەموو شتىك بەۋانەى لەسەر زەۋى بونىادمان نابوو، دەچن.
ۋادەھاتە بەر دیدەم شادىيەك لە ئانوساتى خۇيدا لە ھەموو شوینىك تیشك دەدات بە جورىك تا دەگاتە سەرمەستىي و قەشەنگىي، ھەرۋەھا دەرياي دىگرى(زەپرووتى)بە ئەۋىنىكى بىگەردى ديارەۋە دەستگەمە لەگەل كەنارۋەكە دەكات.

كۆمەلە دارىك قەشەنگى بەژن زراف و ھەلچوو چروپو ۋادەھاتە بەر چاوم بە جۆشوخروش، بە نەرمە خشەخشى كپ سلاوم لىدەكەن و بە پەيقى ئەۋىنا دەمدوینن، مىرگەكەش بە گولوگولزارە بۇندارورەۋنەقدارەكانى دەدرەۋشايەۋە، چۆلەكە و پاسارىيەكانىش پۇل پۇل ئارام و ئاسوودە بەرەۋ من ھەلدەفرىن و بەسەر شان و دەستەكانما بەدەم جریۋەجریو و شەققەى بالەكانيانا ھەلدەنىشتن.

دواشت ئادەمىزادى ئەو زەۋىيەم بىنى و ناسى، ئاخىر خۇيان ھاتن و دەورەيان دام و ماچيان كردم.

كورانى خور، كورانى خورەكەيان-چەندە مەزن و دەگمەنن! لە ژيانمدا جوانى ئاوام لەسەر زەۋىيەكەمان نەبىنىۋە، داخوا دەتوانى وینەيەك ئەگەر كالىش بى لەۋ جوانىيە ئەو مندالانە لای مندالانى تازە لەدايكبوو بدۆزىيەۋە!

چاوه‌کانی ئەو ئادەمیزادە بەختە‌و‌ەرانه نور و رووناکیان دە‌بە‌خشی.

لە روخساریانا حکمەت و هۆشیاری تیشک دە‌دات، تا ئە‌و‌پە‌ری ئارامیی و شکۆیی، لە دەنگ و پە‌ی‌قە‌کانیاندا ئە‌و‌ای بەختە‌و‌ە‌رییە‌کی منداڵانە دێ، من لە یە‌کە‌م نی‌گاوە لە هە‌موو شتێک گە‌یشتم، ئە‌و‌ە زە‌و‌ییە پێش ئە‌و‌ە‌ی لە‌کە‌دار بکری و خە‌ل‌کانیکیش بە بە‌رائە‌تە‌و‌ە لە‌سە‌ری دە‌ژین، لە بە‌هە‌شت دە‌ژین، کە دە‌ماو‌دە‌م وا هاتوو‌ە بابو‌با‌پیرانمان پێش ئە‌و‌ە‌ی گونا‌ه بکەن تیا‌یا ژیا‌ون، هێندە نە‌بی ئە‌و زە‌و‌یە‌ی ئێ‌رە بە هە‌موو دیوێکی بە‌هە‌شتە، ئە‌و خە‌ل‌گە‌ش لە دە‌و‌ر‌و‌بە‌رم بە دل‌شادییە‌و‌ە پێدە‌کە‌نن و لیم نزیک دە‌بنە‌و‌ە و سو‌ع‌بە‌تم لە‌گە‌ل دە‌کە‌ن، ئینجا منیان بردە ماله‌کانیان، جا هە‌ریە‌کی‌کیان دە‌یو‌یست دلم خۆش بکات و یا‌و‌ە‌ریم بکات و هی‌چ پرسیاری‌کی‌شیان لێ نە‌دە‌کردم، من وام مە‌زنده دە‌کرد وە‌کو بلیی بە هە‌موو شتێک دە‌زانن، خە‌می گە‌و‌رە‌یان رە‌واندە‌و‌ە‌ی ئیش و ئازاری سەر روخسارم بوو.

وا ئێ‌و‌ە دی‌سانە‌کە دە‌بینن، گە‌رچی ئە‌و‌ە‌ی بینیم تە‌نیا خە‌ون بوو، وە‌لی هە‌ست‌کردنم بە خۆشە‌ویستی ئە‌و خە‌ل‌گە‌ باشە سە‌رسو‌و‌ر‌هێنە‌رە تاهە‌تایە لە دل‌ما رە‌گی داکوتا، هێ‌شتاش هە‌ست بە ترپە‌ی خۆشە‌ویستیان دە‌کە‌م وە‌ک شە‌نی با لە دو‌ورە‌و‌ە‌را لە‌و شو‌ینە‌ی لێ‌ینە، دێ.

من به چاوی خۆم بینیم و به ورد و درشتیانم زانی و پاشانیش ئازارم بۆیان چهشت، ئاه..ئەوکات زانیم که من وهک پئویسته تیان ناگه م، پیم وابوو، منیکی رووسیایی پیشکه وتنخوازی هاوچه رخ و په ترسبۆرگیکی بهد و ناحه ز، پیم وابوو وهک گریکۆله یهک ئه وان هه رچه نده زانیاری زۆریان لایه، به لام بهو زانستانه ی ئیمه نابه له دن، ئینجا زۆر زوو سه رنجم دا زانیارییه که ی ئه وان پیرفیکته و لیوانلیوه له مه عریفه و ئەودییو شته په نهان و شاراوه کان که له نزیکه وه یا دوور په یوه ندی به وه ی ئیمه له سه ر زهوی هه مانه، نییه.

خواست و ویستی ئه وان له گه ل هی ئیمه جیایه، ئه وان بیخه م هیچ شتیک مژوولیان ناکات، وهک ئیمه هه ول نادهن بۆ تیگه یشتن له ژیان، چوون ژیانیان بی که موکورییه، بهو زانیاری و مه عریفه یه دهوله مه ندن که هه یانه و له زانستی ئیمه ش شکۆدارتر و قوولتره.

ئهو زانسته ی ئیمه بۆ تیگه یشتنه له ژیان و لیکدانه وه یه تی بۆ رینوینیکردنی ئه وانێ تر، که چی ئه وان به بی زانست گه یشتوونه ته نهینی ژیان، ئه وه شم به چاوی خۆم دی، وهلی من نه متوانی له و دوا تخوبه ی زانیارییه کانیا ن بگه م.

دارودرخته‌کانیان نیشان دام، به‌لام من نه‌متوانی له راده‌ی ئه‌و خۆشه‌ویستییه مه‌زنه‌یان تیگه‌م بۆ ئه‌و دارودرختانه: وه‌ک چۆن له‌گه‌ڵ یه‌ک ده‌دوین ئاوه‌اش له‌گه‌ڵ داره‌کان ده‌دوان، هه‌له‌ نیم و زیده‌پووی نییه ئه‌گه‌ر بلیم ئه‌وان به‌ زمانی داره‌کانیان ده‌زانی و پێی ده‌دوان، به‌لێ زمانی دارودرختیان دۆزیه‌وه و دارودرخته‌کانیش له‌ قسه‌ی ئه‌وان تی ده‌گه‌یشتن.

به‌و شیوه‌یه سه‌یری سروشتیان ده‌کرد، ئه‌و گیانله‌به‌رانه‌ی به‌بی ترس له‌گه‌لیانا ژیاون، هه‌یچ لایه‌ک په‌لاماری ئه‌ویتری نه‌داوه، به‌لکه‌ یه‌کتریان خۆشوپیستوه و به‌و خۆشه‌ویستییه‌ش گیان له‌به‌ره‌کان کیومال کراون.

ئه‌ستیره‌کانیان نیشان دام، باسیان ده‌کرد که‌چی من تینه‌ده‌گه‌یشتم، وه‌لی دلنیابووم له‌وه‌ی ئه‌وان ته‌ماسیکی زینه‌دگیان له‌گه‌ڵ ئه‌و ئه‌ستیره‌نه‌ی ئاسمان هه‌بوو، به‌لکه‌ نه‌ک هه‌ر ته‌ماسیک یا هاوبه‌ندییه‌کی فکری.

ئه‌...خه‌لکه‌که‌ مه‌به‌ستیان نه‌بوو و هه‌ولیشیان نه‌ده‌دا من تییان بگه‌م، ئیتر ئاوا خۆشیان ویستم، له‌ لایه‌کی دیکه‌وه درکم به‌وه کرد جاروبار ئه‌وانیش ناتوانن تیم بگه‌ن، ره‌نگه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ بی من باسی زه‌وی خۆمانم بۆ نه‌کردین، به‌لام من ئه‌و زه‌وییه‌م قبوول کرد که ئه‌وان له‌سه‌ری وه‌ستاون، هه‌روه‌ها به‌بی هه‌یچ وشه‌یه‌کیش هه‌ستم به‌ ریزوخۆشه‌ویستی

بۆيان دەکرد، ئەوانىش ھەستيان بەمە دەکرد بۆيە بەبى ئەوھى دوودل بىم وايان کرد خۆشم بوين، لەبەرئەوھى ئەوان خودى خۆيان ليوانليو بوون لە خۆشەويستى.

كاتيک جاروبار پتيهکانيانم ماچ دەکرد و فرميسک دەموچاوى دەششتمەوھ ئەوکاتانە خەميان ليم نەدەخوارد، وھلى من ھەستم بە بەختەوھرى کرد بە ھوى ھەستکردنم بە ئەندازەى ھيزى ئەو خۆشەويستىيەى قەرەبووى ھەموو ئەوانەم دەداتەوھ، جاروبار بە سەرسرمانەوھ دەمپرسى: داخوا چۆن توانيان بەدریژايى ئەو وەختە بەرامبەر يەکيکى وھکو من خراپ نەبن، ھەروھەا وام لى نەکەن تەنانەت بۆ يەکجاريش ھەست بە ئيرەيى يا ھەسادەت نەکەم؟.

چەند جار لە خۆم دەپرسى، چۆن منيکى ئاوا خۆبەزلزانى درۆزن نەمتوانى باس لە زانين و زانيارىيەکانم بکەم کە ئەوان ھيچى لەبارەوھ نازانن؟ چۆن ھەستم بە ھەز و ئارەزووى سرنجراکيشانيان نەکرد تەنانەت لە سۆنگەى ئەو خۆشەويستىيەکى بەرامبەريان ھەم بوو؟.

ئەوان وھک مندال دلشاد و کەيفخۆش بوون، بە نيو ميترگ و باخ و دارستانەکانيان پياسەيان دەکرد و گۆرانىيە خۆشەکانيان دەچرى و بەو نىعمەتەى بەروبوومى دارودرەختەکان و ھەنگوينى دارستانەکان و شيرى ئازەلە ئازىزەکانيان زياتر ھيچى دیکەيان نەدەويست و رازى بوون،

بۆيەش بايى ھىندەيان ھەبوو بۆ خواردن و پۆشتەكارىيى و
كەمىش كارىيان دەكرد، بە ئەوينداریيى دەژيان و مندالیان
دەخستەو، وەلى من رۆژىك لە رۆژان ھەماسەتى ئەو چىژ
و لەزەتە "دەرەق" و كوشندەيەم لەلايان نەبىنى، كە لای ئىمە و
لەسەر زەويەكەمان ھەيە و بە كانگەي ھەموو خەتا و
گوناهەكانى مەرقايەتى دادەنرى.

كاتىك مندالىكيان دەبوو وەك ھاوبەشكى نوئ لە جەژنە
خۆشەكانيان، دڵخۆش دەبوون، ھەسادەت و دژايەتيم لە
ناويانا نەبىنى، بگرە نەياندەزانی مانای ئەو دوو وشەيە
چىيە، مندالی يەككيان ھى ھەموويان بوو، بەمەش وەك يەك
خيزان وابوون، زۆر كەم نەخۆش دەكەوتن، بىگومان
مردنیش ھەبوو، پىرەكانيان بە ھىمنى دەمردن وەكو بلىي لىو
بەخەندە و موبارەكبارانە خەوتوون لە نىو كەسوكارىيان كە
دەورەيان لىدابوو ئەوانیش زەردەخەنەيان بەسەر لىوھە
بوو.

ماتەمىنى يا فرمىسك نەبىنى، بەلكە ئەوينىك تا دەھات
ھەلدەكشا تا پلەي ئەوپەرى ئىشق و وەجدى رەسەن و
تەواو، ئەمەش ئىتر وای لى دەكردى بىر لەو بەكەيتەو
ئەوان پاش مردنیشيان پەيوەستىيەكى راستەوخۆيان بە
مردووەكانيانەو ھەيە، مەرگىش ناتوانى ئەو يەكىتيە
زەوينىيەي لىكيان گریدەدات بېرى يا قوتى بكات، وا بزەنم كە

پرسیاری ژیانی ئە بەدیم لێ دەکردن تێم نە دەگەشتن، بەلام
وا پێدەچوو ناھۆشیارانە برۆیان پێ ھەبێ بە ریگایەک تەنیا
پرسیارکردنە بەس بێ.

پەرسنگایان نەبوو، وەلی بەردەوام یە کگرتوو لەگەڵ
"گەردوونی کولیی- تەواو" ژیانیا بەسەر دەبرد، ئایینیکی
دیاریکراویان نەبوو، بەلام متمانە یەکی رەگدا کوتا بە
جۆریک کاتیک تا ئەوپەری تخبوی تەببەتی زەوینی بە
شادمانییە زەوینیەکیان دەگەشتن یا بە دەستیان دینا ئەو
ھەمووان- مردوو و زیندوو- ئەوپەری پلەکانی بەردەوامی و
یە کگرتن لەگەڵ "گەردوونی کولیی" بە دەست دینا، بە ھیمنی و
شادییەو چاوەروانی ئەو ساتەیان دەکرد، بەبێ ئازاری
چاوەروانکردن ھەر وەکو بلی ئەوان لە دلەو پێشبینی ئەو
ساتە وەختەیان کردبێ و لە نیو خۆیاندا ئەم و ئەوی کردبێ.

پێش خەوتن حەزیان دەکرد بە دەم شەپپوری گە لە کۆبی
ریکوپیک گۆرانی بلین گوزارش لە ھەستونەستیان بکات، ئەو
ھەستونەستە بە رۆژ لە ناخودەر وونیا کە لە کە بوو
بە مەش مائاواوی لیدە کەن و پیروزی دەکەن، سروشت و
زەوی و دەریا و دارستانەکان پیروزی دەکەن، حەزیان دەکرد
گۆرانی بۆ یە کدی بەونەو، یە کیک بەسەر ھاوڕیکە ی
ھەلدەلی و وەک مندال پەسنی دەکات، ئەمە گۆرانی سادە
بوون، بەلام کاریگەر لە بەرئەو دە ی لە دلانەو ھەلقوولاو، جا

بەتەنیا بە گۆرانی دلی یەکتریان خۆش نەدەکرد، بەلکە بە
هەموو دیوەکانی ژیان، ژیانى ئەوان بریتی بوو لە
خۆشویستنی یەکتەری.

من بە تەواوەتی لەو گۆرانییانە تینەدەگەیشتم کە لەسەر
چیژ و نەشئە و سەرکەوتن بوو، هەرچەندە لە واتاکانی
وشەکان دەگەیشتم، بەلام نەمدەتوانی لە واتاو مانا
هەمەکییەکانیان قوول ببمەو، لە رووی ئەقلەو
دەستەووەستان بووم، وەلى دلم توانی بچیتە قوولایی ئەو
واتایانە و چیژیان لیوهربگریت.

پیم وتن من دەمیکە پیشبینی هەموو ئەو شتانەم کردبوو،
ئەو شادومانیی و خۆشبەختیەش لە سەر زەویەکی ئیمەدا
بە شیوەی سۆزوخۆشەوێستییەکی سنووربەر بوو، جاروبار
دەگاتە پلەى ئازاریکی ئەوتۆ بەرگەى نەگیرى منیش پیشتر
لە خەونەکانی مندالیما و خۆزگەو هیواکانی ئەقلم وینای
ئەوانەم کردبوو، وینای شکۆییانم کردبوو، هیشتاکەش
دەتوانم لەسەر زەوی تا چاوەکانم پڕ دەبن لە فرمیسک،
سەیری خۆر ئاوابوون بکەم... هەرودها رک و بوغز و کینەم
بۆ خەلکی سەر زەوی هەمیشە ئامیتەى ئیش و ئازار بوو:
لەبەرچی نەمدەتوانی خۆشم بوین یا رکم لییان
ببیتەو؟ لەبەرچی نەمدەتوانی گەردەنیان ئازاد بکەم و لییان

ببورم؟ له بهرچی خوشه ویستیم بۆیان تیکه لی ئازار ده بی؟ ئەهی
بۆ ناتوانم خۆشم بوین یا رکم لییان بیته وه؟
ئەوکاتهی گوئیان لیده گرتم دەمبینی ناتوانن که ئەوهی
دهیلیم هزر بکهن، وهلی له وهی پیم وتن په شیمان نیم و
زانیشم ئەوان له وهیزهی سۆزوئەوینی من بۆ ئەوانه ی لییان
دابرام، تیده گهن.

به لئ، کاتیک به موحیبه تیکی میهرئاساوه سهیریان
دهکردم، ههستم دهکرد دلم له ئاستیانا بیگونا ه و راستگۆیه
وهک دلی ئەوان، ئەوسا من په شیمان نه بووم له وهی تییان
نه دهگهیشتم و له نیو ئەو هه میزه ی ئەوان تژی له
ههستونهستی ژیان، هه ناسه سوار ده بووم و به بیدهنگی
دهستم به نویژ دهکرد بۆیان.

{...} داخوا دهزانن، نهینیه کتان بۆ ده درکینم: رهنگه
ئەوهی پیشتر هیچی خهون نه بووبی! چونکه ئەوهی روویدا
به دیوه راسته قینه کهی تۆقینه ر و کاره سات بوو به جوریک
ناشی له خهونا ببینری.

با واشی دابنیین خهونه کهم زاده ی دلم بوو، داخوا دلم
به ته نیا ده توانی ئەو هه قیقه ته له راده به دره به رهه م بینتی، که
پاشان به دیهات؟ ئاخو چون من به ته نیا توانیم گشت ئەمانه
بخه مه بهر خه یالا یا له دلما خهونی پیوه ببینم؟ ئایا ئەو دلله
چکۆلهم و ئەو ئەقله به ردینه ناجیگیره بۆ ئەو ده توانن

شكۆدارانه بگەن بەو دادوهرییەى مەعریفەى راستەقینە؟
خۇتان حوكم بەدن: من تا ئەو ساتەش زۆرم لى
شاردوونەتەو، وەلى ئىستا من راستییەكەتان پیدەلیم.
بە كورتى و كورمانجى من....هەموانم -فاسید- كرد!
بەلئى، بەلئى، دواچار هەمویانم فاسید كرد ئەمە چۆن
روویدا-نازانم!.

بەتەواوئەتى بیرم نایەتەو، خەونەكە بۆ هەزاران سال
هەلفرى و تەنیاوتەنیاش هەستونەستىكى تەواویشى لای من
جیهیشت، ئەوئەى دەیزانم خودى خۆم هۆكارى یەكەمین
گوناهە، چەشنى كرمى بەراز و وەك زەرەیهك تاعون دەكرئ
یەك ولاتى تەواو بگریتەو، منیش بە بوونم زەووییەكى
ئاسوودەم دەردەدار كرد بەبئ ئەوئەى گوناھى تیا بئ.

فیرە درۆ بوون و خۆشیان ویست و دیوہ جوانەکانیان
تیا ناس كرد، رەنگە سەرەتا(بئ مەبەست)هەر بۆ گالته
بووبى یا خۆشى و قۆشمەچیتى و گەمەکردن، لە راستیشدا
سەرەتا گەردیلە بوو، وەلى ئەو گەردیلەى درۆیە رۆچووه
نیو دلیان و بەدلیان بوو، پاشان لەچاوتروكانىكدا لەزەت و
چيژ چەكەرەى كرد.

لە لەزەتیش ئیرەیی هاتە بەرھەم، ئیرەیش دپندەیی و
دلرەقىی خستەو...ئە، نازانم، بیرم نایە، وەلى پاش كەمىك
یەكەمین دلۆپە خوین رژا: سەرسام بوون و ترسان و پەرت

بوون و له‌یه‌کتر دور که‌وتنه‌وه، ئینجا هاوپه‌یمانیتیی هاته ئاراو، به‌لام دژ به‌یه‌کتری به‌مه‌ش گله‌یی و قسه‌وقسه‌لوک ده‌ستی پیکرد و شه‌رمیان ناسی، که‌ پاشان بوو به‌فه‌زیله‌ت و چه‌مکی شه‌ره‌ف به‌ده‌رکه‌وت و ئینجا بوون به‌دوژمنی گیانداران ده‌ستیان به‌ئازاردانی گیانداران کرد بویه‌ له‌ ده‌ستیان رایانکرد بۆ دارستانه‌کان و ، ئینجا شه‌ره‌که‌ ده‌ستی پیکرد له‌ پیناوی "دابړان" و "تاکه‌که‌سیی" و "که‌سایه‌تیی" له‌پیناو: ئه‌مه‌ بۆ تو و ئه‌مه‌ بۆ من، ئینجا به‌چه‌ند زمانیک قسه‌یان ده‌کرد و خه‌موکیان ناسی و خو‌شیان ویست.

تینووی ئیش و ئازار بوون، وتیان به‌بی ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ ناگه‌یت به‌هه‌قیقه‌ت، به‌مه‌ش زانست لایان سه‌ریه‌لدا، کاتیکیش روویان له‌به‌دکاری و خراپه‌کاری کرد، ده‌ستیان به‌گفتوگو کرد له‌باره‌ی برایه‌تی و مرو‌فایه‌تی دواجاریش له‌و بیروباوه‌رانه‌ش تیگه‌یشتن، کاتیکیش بوون به‌تاوانکارو خه‌تابار دادپه‌روه‌ریان داهینا، یاسایان بۆ پاراستنی دارژت و نووسیه‌وه، جا بۆ جیبه‌جیکردنی یاساکانیش (مه‌قسه‌له‌یان) داچه‌قاند، ئیتر زۆر که‌میان له‌وه‌ی له‌ده‌ستیان داوه‌ له‌ بیرمابوو، حاشایان له‌وه‌ش کرد بړوا بکه‌ن به‌وه‌ی روژیک له‌ روژان بی‌گونا و به‌خته‌وه‌ر بووبن، به‌لکه‌ گالته‌یان به‌وه‌ ده‌کرد بتوانی مۆدیلی به‌خته‌وه‌ریه‌ دیرینه‌که‌یان به‌دی بی‌ت و ناویان نا‌خه‌ون، نه‌شیان توانی له‌

فۆرمى يا دەستەيەكى ھەستېئىكراو بەرجەستەي بىكەن، شتە
 سەيرەكەش لەو ھەدا ئەو ھەيە: ئەوان ھەرچەندە ئىمانيان بە
 بەختە و ھەرييە بەسەرچو و ھەكەيان كال ببو و بە ھەقايەت يا
 خورافە ناو زەديان دەکرد، كەچى بە تىنەو ھە تامە زروى
 گەراندە ھەي بەرئەت و بەختە و ھەريان بوون، بۆيە دووبارە
 لە بەردەم خۆزگە و ئومىدى دليان ھەك مندال سوجدەيان
 برد، بۆيە ئەو خۆزگە و ئاواتانەيان پىروژ کرد و پەرسنگايان
 بينا کرد و تيايا بو ئەو بيروباو ھەرانە و ئەو (خۆزگانە)
 دەستيان بە نوژکردن کرد، ھەرچەندە دەشيانزاني كە
 بە دىنايەت، بەلام ھاوزەمان لەگەل سەھوات و كرنووش
 بردنيشيان فرمىسكيان ھەلدەپرشت، لەگەل ئەو ھەشدا ئەگەر
 بيانتوانايە بگەرپنەو ھە بو حالەتى لە دەستچووى بەرئەت و
 بەختە و ھەريى و يەككە بيتوانايە ئەو حالەتەيان بخاتە بەردەم
 و لىيانى پرسىيا: ھەز دەكەن بوى بگەرپنەو ھە؟ زياتر
 ھەلامەكە نەخىر بوو، دەشيان وت: با وابى ئىمە درۆزنىن،
 بەدكارين و دادو ھەرانە نين (بەو ھەزەنانين) و دەگرين و
 بە ھۆيەو ھەخۇمان ئازار دەدەين و خودى خۇمان سزا دەدەين
 بە جۆرىك زۆر توندتر لە لىپىچىنەو ھەي ئەو خودا و ھەندەي، كە
 ھىشتاكەش ناوى نازانىن.

بەلام ھىشتا زانستمان ھەيە، سەرلەنوئى بە ھۆيەو
 بەدواي ھەقىقەت دەگەرپنەين، بە ھۆشيارىيەو ھەريدەگرين

ئەمجارە مەعرفەت پېش ھەستونەست، ھۆشیاری بە ژيان لەپېش خودی ژيان دیت، زانست حیکمەتەمان دەداتى و حیکمەت یاساگانمان بۇ دەدۆزیتەوہ و زانینی یاساگانى بەختەوہریش پېش بەختەوہریی دیت.

وایان وت، پاش ئەو وشانەش نەرگزیەتی ھەر یەکیکیان پېش ئەوی تر کەوت، نەشیان دەتوانی ئاوا نەبى ھەلسوکەوت بکەن، ئیرەیی ھەر یەکیکیشیان ھیندەتی تر زیادى کرد و وای لیتھات ھەر یەکیکیان ھەول بەدات کەسایەتیبەکانی تر زەلیل بکات و بە کەمی لەقەلەم بەدات و پشیتیشی بە خودی کەسیتی خوی دەبەست، ئیتر کۆیلایەتی سەریھەلدا، بەلکە کۆیلایەتیبەکی خۆبەخشانەش: ئارەزوومەندانە بیھیزەکان ملکەچی بەھیزەکان بوون بۆئەوہی یارمەتیان بەدن تا ئەوانەى لە ئەوان لاوازترن لەناوبەرن.

پیاوچاکیک پەیدا بوو لەو ئادەمیانەى چاو بەفرمیسک ئامۆژگاری دەکردن، باسی خۆبەزلزانیان کرد، لە دەستدانى راستەریی و سازان، لە دەستدانى شەرم، گالتەیان پیکرد و جاروباریش بەردبارانیان دەکرد، بەمەش خوینی پیروز بەسەر سەکۆکانی پەرستگاگان رژا، بەرابەر بەمەش کەسێک پەیدا بوو بیریان دەکردەوہ: داخوا چۆن یەکیتی بۇ ناو خەلک دەگێرنەوہ بە جۆریک یەکیک، تاکیک لەو ئادەمیانە

خۆی زیاتر له وانیتر خۆش بوئ، به لام له ریگای ئەویتیش
 نه وهستی، هه موان له کۆمه لگه یه کی ئاسووده بژین.
 به هۆی ئەو بیروکه یه شه پرگه لی قه وما، هه موو
 جهنگاوه ره کانیش برۆای به هیزیان به وه بوو زانست و
 حیکمهت و ئاره زووی مانه وه دوا جار ئاده میزاد ناچار ده کات
 له کۆمه لگه یه کی ئاقلمه ندانه و بنیاتنراو له سه ر ریککه وتن و
 په یمان له نگر بگرئ، جا بو ئەو مه به سه ته (حه کیمه کان) به په له
 هه ولیان دا هه موو (ناحه کیمه کان) له ناو ببه ن، ئەوانه ی له
 بیروبا وه پره کانیا ن ناگه ن، تا وه کو ری له و سه رکه وتنه که
 نه گرن.

به لام هه ز و ئاره زووی خود-مانه وه هه ر زو و به زو و
 کال بوویه وه به مه ش خۆبه زلزانه کان، رژدبووان،
 هه ماسه تخوا زانی چیژونه شه به خشیی، ئەوانه ی یا هه موو
 شتیکیان ده وی یا هه چیان ناوی و له پینا و به ده سه ته یانی
 هه موو شتیکی ملیان له وه حشیگه ریتی نا گه ریش به
 ئامانجه که یان نه گه یشتن ئەوه روو له خۆکوشتن ده که ن!
 ئایینگه لی سه ریا ن هه لدا بانگه شه ی عه ده میهت و
 تیکشکاندنێ خودیا ن ده کرد له پینا و ئاسووده یی ئەبه دیی له
 -نا وجود- دا .

دوا جار ئەوانه له وه کاره بیهوده یه ماندوو بوون، نیشانه ی
 ده رده سه ریی به روخساریانا دیار بوو، ئیتر ده نگیان

هه‌لب‌ری: ئازار و دهرده‌سه‌ریی بریتین له جوانی، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ فک‌ره له ئه‌شکه‌نجه‌دایه و ئیتر له‌ناو گۆرانیه‌کانیا‌نا به ئییش و ئازاریان هه‌لده‌گوت، من له‌وئ ده‌گه‌پام ده‌ست شکاو، بۆیان ده‌گریام، ره‌نگه له جاران زیاتر هه‌ستم به به خۆشه‌ویستی بۆیان کردبئ، ئه‌و ده‌مه‌ی ده‌موچاویان ئییشوئازاری لی نه‌ده‌تکا، بیگونا‌ه و مه‌زن بوون.

زیت‌ر له جاران ئه‌و زه‌ویه‌م خۆش ویست که گلاویان کرد، روژئ له روژان که به‌هه‌شت بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی ژانوژوور به‌سه‌ر رووکاریانا ده‌بینرا، ئه‌فسوس من هه‌میشه‌ه‌زم له ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ بوو بۆ خودی خۆم خۆشم ویستن، ته‌نیا بۆ خۆم، وه‌لی بۆ ئه‌وان گریام و لالامه‌وه و قه‌رزبارانه ده‌سته‌کانم بۆ دریژکردن و خۆم تا ئه‌وپه‌ر به نه‌فره‌تبار و ناحه‌ز بینیه‌وه.

پیم وتن هه‌موو ئه‌وانه دروستکراوی منن، به‌ته‌نیا من، هه‌ر منیش بووم گه‌نده‌لیم بۆ بردن، په‌تا و درۆ و لییشیان پارامه‌وه تا له خاچم بدن و فی‌ریشم کردن چۆن خاچ دروست بکه‌ن، ئه‌و هیزه‌م نه‌بوو بتوانم خۆم بکوژم، به‌لام ویستم هه‌موو ئییش و ئازاره‌کانیان له کۆل نیم ئاخ‌ر من بۆ په‌تا و ئه‌شکه‌نجه‌ ده‌سووتام، خۆزگه‌یشم ده‌خواست تا دوا دلۆپ خوینم له‌و ریگایه‌ برژئ، به‌لام ئه‌وان گالته‌یان به‌و کاره‌ی من هات دوا‌جاریش پێیان وابوو شی‌ت و وی‌ت و

کالفام، دانیشیان پیانا گوايه ئهوان ته نیا ئه وهی بۆ خویمان
 مه بهستیان بوو به دهستیان هیئا، ئیستاش هه رچی هه یه هه ر
 ده بوایه هه بوایه، دوا جاریش بریاریان دا گوايه من جیگه ی
 مه ترسیم بۆ ئه وان، ئه گه ر بی توو بی ده نگ نه بم ده منیرنه
 شی تخانه، ئه و کاته خه م هه ناوی دا خورانم، به مه ش هه ستم
 کرد وا دلّم ده گوشری و ده مرم و... ئه و کاته له و ساته وه خته دا
 وه نا گاهاتم.

به ره به یان بوو، هیشتا رووناکی به ته واوی بالی
 نه کیشابوو، منیش وا له سه ر هه مان کورسی دانیش تووم،
 مۆمه که ش به ته وا وه تی سووتاوه و دوا هه ناسه ی لی براوه،
 له ژووره که ی کاپتنیش جیا له روژانی تر گشتیان خه وتوو،
 کړوکپ.

یه که مین شت هه لبه زیمه وه و سه رسامیه کی سه یر
 ئیخه ی گرتم، یه که مجاره ئه مه م لی روو بدات ته نانه ت
 سه باره ت به شته ناگرنگه کانیش: بۆ نمونه به دانیش تنه وه
 له سه ر کورسیه که خه وم لی که وتوو، کاتیکیش قیت
 بوومه وه و هۆشم هاته وه سه ر سرنجم دا وا ده مانچه که م
 سواره و ئاماده یه - به په له لامدا... ئاه... ئیستا که ژیان... ژیان!
 دهستی پارانه وه م دریژ کرد بۆ هه قیقه تی ئه به دی، به لکه به
 ده م نا له و گریانیکی له راده به ده ر، سه رتاپای هه بوونمی
 هه لکشاند، به لی له سه رمه بژیم و- مژده به رم!

ئاه سه بارهت به موژده به خشی له هه مان ساته وه خندا
یه کلام کرده وه، بی گومان تا کو تایی ژیانم!
هه نگاو دهنیم موژده بهر و دهمه وی موژده بدهم! به لام هی
چی هی "هه قیقهت!" بینیم، به چاوه کانم بینیم، هه موو
شکوویه که ییم بینی!

ئیتر به و جو ره و له وساوه مزگینی و موژده به خشم!
ده بینی ئه وانهم زور زیاتر خوش دهوی که گالته م پیده که نه
له وانهی تر، لی له بهرچی - نازانم و بوشم لیک نادریته وه،
به لام با وایی زهره ری نییه! ئیستا ده لئین من ریگام ون
کردوه، جا مادام وام کردوه ده گه مه کوئ؟ ئه مه ش
هه قیقه تی که گومان هه لئاگری: ونم کردوه و له داهاتو شدا
کاره که خراپتر ده بی و بیگوومان منیش چهند جاره ون ده م
بهر له وهی بیمه سه ر ریگای راستودروست، ده زانم چون
ده بی مزگینی بدهم و به چ وشه گه لیک و کرده وه گه لیک،
له بهر ئه وهی ئه و کاره زور ئه سته م و قورسه، منیش به وه
ده زانم و له ئیستا وه ده یینم وه ک ئه و روژه روونه، به لام
گوئ بگرن: کی له ئیمه ریگا ون ناکات! له گه ل ئه وه شدا
هه موومان بو یه ک مه به ست و ئامانج ری ده برین یا با بلین
هه موان بو یه ک کو تایی هه ول دهن، هه ر له حه کیمه وه تا
دوا تاوانبار، ئه گه ر چی ریگا کانیش جیا بن، رهنگه ئه مه
هه قیقه تی کی کون بی، به لام ئه مه ش نو ییه که: من ئه گه ر

فریویش درابم- ئه وه بۆ کاتیکی کهم بووه، چونکه من ههقیقه تم بینی، بینیم و زانیم مرۆگه له دهکری قهشهنگ و بهخته وه ر بن به بی ئه وه ی له ژیا نی سه ر گۆ ی زه وی کۆ ل بدهن.

من نامه وی و ناتوانم بر وا به وه بهی نهم خراپه کاری- شه رپ- حاله تیکی سه روشتی ئاده میزاد بی، لی هه ر هه موویان له به ره ئه وه گالته م پی ده کهن، به لام چۆن بتوانم بر وا به مه نه کهم: هه قیقه تم بینی- شته کهم به هه زرو هوشا نه خولقاندو وه، بینیم، بینیم، گیانی شم تا هه تایه پر بو" به نمونه زیندوو ه که ی" بینیم ره هایانه به ده رکه وت، بر واشم نه ده کرد لای مرۆگه له به دینه یه ت، ئیتر به وجۆ ره، ئاخۆ چۆن ون نه بم؟ گومرا نه بم، هه له به ته ئه مه زیاتر له جاریک رووده دات و منیش قسه ی سه یر ده کهم، وه لی بۆ کاتیکی کهم: ئه و نمونه زیندوو هی بینیم هه می شه له گه لم ده بی ت، راسته پریم ده کات و رینوینیم ده کات، وا من بویرم و له تافی گه نجیم و هه نگاو ده نی م و ده پرۆ م ئه گه ر بۆ هه زار سالی ش بی ت، ئایا ده زانن سه ره تا ده مو یست ته نانه ت هه والی فه ساد کردنی هه موان بشارمه وه و ئه مه ش هه له بوو- یه که مین هه له ی من!

به لام" هه قیقه ت" هه ر زوو به گو یی چرپاندم: من" درۆ ده کهم" به مه ش منی پاراست و هی دایه تی دام، داخوا چۆن ده توانین به هه شت بو نیات بنیین- نازانم، چونکه من ناتوانم به

وشه گوزارشت له مه بکهه، پاش ئه و خهونه م وشه کانیشم
ون کرد، لانی کهه، هه موو وشه سه ره کییه کان، ئه وانیه زور
پیویستن، به هه رحال: ریده گرم و قسه ده کهه به بی سره وتن،
له به ره وهی من ئه گهر نه شتوانم ئه وهی بینیم وه سفی بکهه،
ئه وه به و دوو چاوانه م بینیم.

به لام گالته بازان به هه موو شیوه یه که تی ناگهن "خه ون،
ورینه، هه لوه سه" ..تد، ئایا ئه مه چ حیکمه تیکی تیا به؟! جا
زوریش شانازی به قسه کانیا ن ده کهه! خه ون؟ خه ون
چییه؟ ئایا ژیا نمان زیاتره له خه ونیک، له وه زیاتر ده لیم: با
وابی، هه موو ئه وان به دینایه ن، به هه شتیش بوونی نییه (منیش
باش له وه ده گه م) به لام من له گه ل ئه وه شدا هه ر
موژده به خشانه ری خوم ده گرم، ویرای هه ر شتیک کاره که
چه ند ئاسانه، ده شی له یه که روژدا ته نانه ت) له یه که
سعاتدا) دوو باره هه موو شتیک له چاوتروو کانیکدا بونیات
بکریته وه، به لام گرنگ ئه وه یه-هه روه که چون خوت خوش
ده وئ ئاواش ئه وانیه تری خوش بوئ، هه ر ئه مه شه خاله
سه ره کییه که و ئه سلئ هه موو شتیکه و به س، جا هه ر کاتیک
به دی هات ئه وه به هه شتتان خولقاند، شایانی باسه ئه مه ش
هه قیقه تیکی کونه و مروگه ل خویندویانه ته وه و بلیونه ها جار
وتویانه ته وه.

ئىتر چۆن چۆنى دەكرى له گه‌ل ئه‌و بىرۆكه‌يه
بگوزهرينرى و بگونجى، كه ده‌لى "هه‌ستكردن به ژيان له
خودى ژيان شكۆمه‌ندادتره و ناسىنى ياساكانى به‌خته‌وه‌رى
له خودى به‌خته‌وه‌رى شكۆدارتره" ئه‌وه‌ى پىويسته دژى تى
بكوشى خودى ئه‌و بىرۆكه‌يه‌يه، منىش ئه‌مه ده‌كه‌م، هه‌ر
هينده هه‌موان ئاره‌زوويان له شتىك بىت ئىدى له‌وساته‌يدا
به‌دى دىت.

وه‌لى ئه‌و كىژۆله‌يه‌ش هه‌ر ده‌دۆزمه‌وه... ده‌رۆم و... ده‌رۆم
و ده‌رۆم!

٢٠٢٢/١١/١٤

له وه‌رگىرانه‌كه‌ى بوومه‌وه

به‌هزاد

